

Pondelok 19. týždňa

Mt 17,22-27

Ježiš predpovedá svoje utrpenie

Porozumieť Ježišovej reči nás má priviesť k radosti v Pánovi¹

Evanjelium hovorí o Ježišovom budúcom utrpení, ktoré ho čaká. Táto udalosť zarmucuje jeho učeníkov. Tí, ktorí sú v jeho škole, ktorí počúvajú jeho náuku, ktorí prijímajú každý deň niečo nové z jeho učenia, nedokážu ešte celkom rozumieť jeho slovám.

„Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí; zabijú ho, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych“ (Mt 17, 22-23). Negatívna predpoveď, ktorú človek nemá rád. Možno celkom zatienila tú druhú, radostnejšiu časť – **„ale tretieho dňa vstane z mŕtvych“** (Mt 17,23). Trochu moc pre učeníkov. Sú zarmútení. To, že nepochopili celkom tieto jeho slová, sa spĺňa onedlho v Getsemanskej záhrade. **„Vtedy ho všetci učenici opustili a rozutekali sa“** (Mt 26,56).

Ježiš ostáva teda celkom sám. Opustený. To sa môže stať aj nám. Budeme celkom opustení, pretože nám nikto nebude rozumieť, okrem Ježiša. Na rozdiel od nás, ktorí sami často nerozumieme, alebo nechceme rozumieť jeho slovám, jeho reči. Keď je človek akokoľvek opustený, nech na neho čokoľvek doľahne, Ježiš ho vždy chápe. Ježiš nás nenecháva nikdy samých. Vždy je pri nás, vždy sa máme o koho oprieť, ku komu sa utiekať. Len nie vždy si to dokážeme uvedomiť. Pretože nie vždy je nám jeho reč príjemná. Často by sme chceli pred ňou zutekať. Nám ľuďom je vždy príjemnejšie počúvať radostné správy, udalosti. A to je aj rozdiel medzi človekom a Bohom.

Ježiš svojím výrokom Syn človeka dokazuje jasne, že je Božím Synom. Aj tu je jeho reč radikálna. Pre dobro človeka. Ježiš vie, čo človek potrebuje. Najlepšie pozná situáciu človeka, jeho stav, myslenie. Jeho slová sú vždy aktuálne. Nenechávajme ani my Ježiša samého len preto, že sa nám jeho slová zdajú ťažké alebo nepochopiteľné. Učeníci pochopili mnohé z toho, až keď sa im otvorili oči, keď spoznali Ježiša vzkrieseného. My ho už poznáme.

A môžem povedať, že aj rozumiem jeho reči? Ak nie, ešte som nepochopil celkom Ježišove slová. On ma však pochopil už dávno. Ved' sa stal človekom aj kvôli mne a dokonca nás urobil aj synmi svojho Nebeského Otca. Jeho reč je vždy jasná. Len my nemáme vždy jasno, čo nám chce ňou povedať.

¹ Porov.: BRTOŠ, S.: Semestrálna práca. Homílie na 19. týždeň cez rok. Spišská Kapitula : 2003.

Prosme aj dnes, pri sv. omši, aby sme dokázali chápať a načúvať Božej reči Ježiša Krista. Tej reči, ktorá je síce Božia, ale je adresovaná pre človeka. Aby sme sa mohli vždy vyvarovať situáciám, do akej sa dostali učeníci, keď zostali po jeho slovách zarmútení.

Pamätajme na to, že Ježišova reč je vždy radostnou zvesťou. Nie zarmútením. I náročnejšie slová Ježišovho posolstva nás majú privádzať k radosti. K tej radosti, ku ktorej sv. Pavol apoštol vyzýva v liste Filipanom. Radosť musí byť centrom nášho kresťanského života. Radostná zvesť nás musí preniknúť a my jej musíme rozumieť. Radosť z Krista v našom živote je ponuka, ktorá sa neodmieta. „Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa.“ (*Flp 4,4*), hovorí apoštol Pavol. Záleží odo mňa, či ju prijmem, alebo ostanem zarmútený.

Amen.